

Ленінський районний суд м.Полтави

Справа № 646/7033/17
Провадження № 2/553/691/2024

У Х В А Л А Іменем України

19.04.2024

м. Полтава

Ленінський районний суд м. Полтави в складі:

головуючого судді: Тимчука Р.І.,

за участю секретаря: Ковпак А.І.,

позивача: Канцари В.Д.,

представника Генеральної прокуратури України: Марченко О. А.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду м. Полтави цивільну справу за позовом Канцари Валерія Дмитровича до Генеральної прокуратури України, Державної фіскальної служби України, Управління державної фіскальної служби України в Луганській області, Головного управління Державної казначейської служби України про відшкодування матеріальної та моральної шкоди, –

УСТАНОВИВ:

1. В провадженні Ленінського районного суду м. Полтави знаходиться цивільна справа за позовом Канцари Валерія Дмитровича до Генеральної прокуратури України, Державної фіскальної служби України, Управління державної фіскальної служби України в Луганській області, Головного управління Державної казначейської служби України про відшкодування матеріальної та моральної шкоди.

2. 18.04.2024 року до суду від позивача Канцари Валерія Дмитровича надійшла заява про відвід судді Ленінського районного суду м. Полтави Тимчуку Р.І. наступного змісту:

3. «Прошу надати допомогу Ленінський районний суд м. Полтава, ДБР, НАЗК, ОГПУ, НАБУ:

1. У відводі судді Ленінського районного суду м. Полтава Тимчук Руслана Ігоревича від розгляду справи по.646/7033/17.

2. У розгляді та задоволенні прохальної частини нижчезазначених заяв по.24- 14_ Tymchuk від 11.03.2024р. (4191) та по.24-16_ Tymchuk _ apel від 31.03.2024р. (4196).

3. Прошу не надсилати цю заяву на розгляд фігурантам справи по.646/7033/17 – до Міністерства Юстиції України та до прокуратури Луганської області, що є порушенням ст.7, ст.18 Закону України «Про звернення громадян».

4. Прошу припинити практики розгляду заяв про злочини працівників правоохоронної, судової та виконавчої влади певною мовою.

5. Усі зазначені мною відомості та подані матеріали достовірні, і я обізнаний про те, що у разі розповсюдження неправдивої інформації я можу

бути притягнутий до встановленої законом відповідальності.

6. У разі відповіді прошу вказати номер справжньої Заяви.»

4. Підставою відводу Канцара Валерій Дмитрович вказує наступне. У відповідності до вимог ч. 1 ст. 36 ЦПК України суддя не може розглядати справу і підлягає відводу (самовідводу), якщо: 3) він прямо чи побічно заінтересований у результаті розгляду справи; 5) є інші обставини, що викликають сумнів в неупередженості або об'єктивності судді. У п. 18 своєї заяви Канцара Валерій Дмитрович вказує, що на його думку, існує неприязнь судді до Канцари В.Д. Вказує, що, отже, такий стан справ дає підстави сумніватись в об'єктивності та неупередженості судді. Просить заявлений відвід задовольнити та передати справу на розгляд іншому судді.

5. Позивач Канцара Валерій Дмитрович у судовому засіданні заяву підтримав, просив задовольнити.

6. У судовому засіданні представник відповідача проти заяви заперечував, вказав, що вважає її необґрунтованою та такою, що не підлягає до задоволення.

7. Відповідно до вимог частин 2, 3 статті 40 Цивільного процесуального кодексу України, питання про відвід судді вирішує суд, який розглядає справу. Суд задовольняє відвід, якщо доходить висновку про його обґрунтованість. Якщо суд доходить висновку про необґрунтованість заявленого відводу, він вирішує питання про зупинення провадження у справі. У такому випадку вирішення питання про відвід судді здійснюється суддею, який не входить до складу суду, що розглядає справу, і визначається у порядку, встановленому частиною першою статті 33 цього Кодексу. Такому судді не може бути заявлений відвід. Якщо заява про відвід судді надійшла до суду пізніше ніж за три робочі дні до наступного засідання, така заява не підлягає передачі на розгляд іншому судді, а питання про відвід судді вирішується судом, що розглядає справу.

8. Оскільки заява про відвід судді надійшла до суду 18.04.2024 року, судові засідання призначено на 19.04.2024 року, питання про відвід судді вирішується судом, що розглядає справу відповідно до положень абзацу 2 частини 3 статті 40 Цивільного процесуального кодексу України.

9. Суд, перевіривши матеріали цивільної справи, доводи заяви, доходить висновку про таке.

10. Статтями 36, 37 Цивільного процесуального кодексу України визначені підстави для відводу судді, у тому числі якщо є обставини, що викликають сумнів в неупередженості та об'єктивності судді.

11. Відповідно до вимог частин 2, 3 статті 39 Цивільного процесуального кодексу України, з підстав, зазначених у статтях 36, 37 і 38 цього Кодексу, судді, секретарю судового засідання, експерту, спеціалісту, перекладачу може бути заявлено відвід учасниками справи.

12. Відвід повинен бути вмотивованим і заявленим протягом десяти днів з дня отримання учасником справи ухвали про відкриття провадження у справі, але не пізніше початку підготовчого засідання або першого судового засідання, якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження. Самовідвід може бути заявлений не пізніше початку підготовчого засідання або першого судового засідання, якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження.

13. Після спливу вказаного строку заявляти відвід (самовідвід) дозволяється лише у виняткових випадках, коли про підставу відводу (самовідводу) заявнику не могло бути відомо до спливу вказаного строку, але не пізніше двох днів із дня, коли заявник дізнався про таку підставу.

14. Згідно частини 4 статті 36 Цивільного процесуального кодексу України незгода сторони з процесуальними рішеннями судді, рішення або окрема думка судді в інших справах, висловлена публічно думка судді щодо того чи іншого юридичного питання, не може бути підставою для відводу.

15. В процесуальному судочинстві діє презумпція безсторонності суду, яка може бути спростована.

16. Право учасника справи на відвід судді є однією із гарантій права на справедливий суд.

17. Проте право на відвід не є абсолютним. В інакшому випадку воно перетвориться у свавільне обрання суддів для розгляду справи та спосіб процесуального зловживання, що суперечитиме інтересам інших учасників справи та суспільним інтересам загалом.

18. Відвід має бути обґрунтований посиланням на факти, які вказують на залежність, упередженість або необ'єктивність судді щодо сторін чи будь-кого з них.

19. Лише за таких обставин відвід буде правомірним і забезпечить сторони від залежного, упередженого або необ'єктивного суду.

20. Європейський суд з прав людини вказав, що наявність безсторонності відповідно до пункту першого статті 6 Конвенції повинна визначатися за суб'єктивним та об'єктивним критеріями. Відповідно до суб'єктивного критерію беруться до уваги особисті переконання та поведінка окремого судді, тобто чи виявляв суддя упередженість або безсторонність у даній справі. Відповідно до об'єктивного критерію визначається, серед інших аспектів, чи забезпечував суд як такий та його склад відсутність будь-яких сумнівів у його безсторонності. Стосовно суб'єктивного критерію, особиста безсторонність суду презюмується, поки не надано доказів протилежного. Стосовно об'єктивного критерію, то це означає, що при вирішенні того, чи є у цій справі обґрунтовані причини побоюватися, що певний суддя був небезсторонній, позиція заінтересованої особи є важливою, але не вирішальною. Вирішальним же є те, чи можна вважати такі побоювання об'єктивно обґрунтованими (Білуха проти України, N33949/02, § 49 - 52, від 09 листопада 2006 року).

21. Пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року передбачає, що кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

22. При вирішенні справи «Білуха проти України» Європейський суд з прав людини у пункті 49 рішення з посиланням на свою усталену практику зазначає, що наявність безсторонності відповідно до пункту 1 статті 6 Конвенції повинна визначатися за суб'єктивним та об'єктивним критеріями.

23. За суб'єктивним критерієм беруться до уваги особисті переконання та поведінка окремого судді, тобто чи виявляв суддя упередженість або безсторонність у цій справі. Відповідно до об'єктивного критерію визначається, серед інших аспектів, чи забезпечував суд та його склад відсутність будь-яких сумнівів у його безсторонності. У кожній окремій справі слід вирішувати, чи мають стосунки, що розглядаються, таку природу та ступінь, що свідчать про небезсторонність суду.

24. У пункті 52 цього ж рішення щодо об'єктивного критерію зазначено, що при вирішенні питання, чи є у справі обґрунтовані причини побоюватися,

що певний суддя був небезсторонній, позиція заінтересованої особи є важливою, але не вирішальною. Вирішальним же є те, чи можна вважати такі побоювання об'єктивно обґрунтованими.

25. Також, в цьому рішенні «Білуха проти України» зазначено, що особиста безсторонність суду презюмується, поки не надано доказів протилежного (про що зазначено у рішенні у справі «Ветштайн проти Швейцарії» (Wettstein v. Switzerland), пункт 43).

26. Позивач на підставу для відводу судді посилається на те, що у відповідності до вимог ч. 1 ст. 36 ЦПК України суддя не може розглядати справу і підлягає відводу (самовідводу), якщо: 3) він прямо чи побічно заінтересований у результаті розгляду справи; 5) є інші обставини, що викликають сумнів в неупередженості або об'єктивності судді. У п. 18 своєї заяви Канцара Валерій Дмитрович вказує, що на його думку, існує неприязнь судді до Канцари В.Д. Вказує, що, отже, такий стан справ дає підстави сумніватись в об'єктивності та неупередженості судді.

27. Заявником не надано жодного належного, достатнього, достовірного і допустимого доказу щодо необ'єктивності, упередженості судді Тимчука Р.І. під час розгляду даної справи.

28. Незгода сторони з процесуальними рішеннями судді, рішення або окрема думка судді в інших справах, висловлена публічно думка судді щодо того чи іншого юридичного питання не може бути підставою для відводу.

29. За таких обставин, заява позивача Канцари В.Д. про відвід судді є необґрунтованою та задоволенню не підлягає.

30. За результатами вирішення заяви про відвід суд постановляє ухвалу (частина одинадцята статті 40 Цивільного процесуального кодексу України).

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 36, 40 ЦПК України, суд, -

31. ПОСТАНОВИВ:

32. У задоволенні заяви позивача Канцари Валерія Дмитровича про відвід судді Ленінського районного суду м. Полтави Тимчуку Р.І. - відмовити.

33. Ухвала в апеляційному порядку оскарженню не підлягає.

Повний текст ухвали складено 22.04.2024 р.

Суддя Ленінського районного суду
м. Полтави

Р. І. Тимчук